

SK Uhřice nově s přípravkou

Jak jsme již dříve avizovali, pro nový soutěžní ročník 2011/2012 bylo do soutěže řízené OFS Hodonín přihlášeno družstvo starší přípravky. Vyžádala si to zejména situace, kdy došlo k celkovému snížení počtu hráčů a zůstali nám především mladší ročníky, pro které bude tato soutěž jistě přijatelnějším řešením. Starší příprava hraje na zmenšeném hřišti s upravenými pravidly v počtu hráčů 5 + 1.

Josef Mokrý

SK Uhřice a další ročník v okresním přeboru

Po loňské docela úspěšné sezóně je tady nový soutěžní ročník 2011/2012 a pro nás to znamená, že opět zasáhneme do boje o body v OP Hodonín. Již je za námi však zhruba polovina podzimní části, ve které jsme dosud svá utkání sehráli se střídavými úspěchy.

Romana Neduchala, zkušeného stopera z Milotic – taktéž na podzimní hostování.

Ještě je však příliš brzy něco či někoho hodnotit, takže věrme, že na podzim uhradíme takový počet bodů, který nám zajistí uspokojivé postavení v tabulce

Petr Meduna

Hasiči mají nové zásahové vozidlo

21. září převzal starosta obce se členy zásahové jednotky nové zásahové vozidlo. Stala se jím CAS 32 Tatra 815. O pořízení hasičského vozu se mluvilo již dříve. V poslední době tlak na nákup sílil, kvůli častým poruchám a problémům se současným vozem CAS 25 Škoda 706 RTHP.

Již v minulém roce bylo osloveno několik firem, zabývajících se dodáváním hasičských vozidel. Po schválení rozpočtu na letošní rok, ve kterém bylo schváleno na nákup vozidla přes 2 miliony korun bylo vyvinuto velké úsilí ve výběru správné firmy s přijatelnou cenou pro obecní pokladnu.

Po projednání nabídek a získaných referencí byla vybrána firma Komet s.r.o. Pečky s cenou 2 186 665 Kč. Na nákup se podařila získat dotaci z Jiho-moravského kraje ve výši 900 000 Kč. Konečná cena pro obecní

rozpočet je tedy 1 286 665 Kč.

Smlova byla uzavřena v polovině měsíce června. Během výroby vozidla zaměstnanci firmy konzultovali se členy naší zásahové jednotky veškeré detaily. Byly provedeny tři kontrolní dny přímo ve firmě Komet, kde se doлаđovaly všechny technické záležitosti.

Základem vozidla je nádrž na vodu o obsahu 8200 l a další nádrž na 800 l pěnídla. V přední a zadní části nástavby jsou uchyceny boční skříně s úložnými prostory uzavřené hliníkovými roletkami. Zadní část nástavby tvoří skřín s čerpacím zařízením. Celá nástavba je vyrobena z ocelových profilů a polepena oboustranně pozinkovaným plechem. Vozidlo je vybaveno jen částečně a to tím nejdůležitějším. Další potřebná výbava se bude pořizovat postupně.

V současné době probíhá

Zpravodaj Uhřic • Vydává Zastupitelstvo obce Uhřice • Řídí komise pro tisk a informace - předseda Lukáš Tesařík • Povoleno Ministerstvem kultury ČR dne 4. 4. 2003, pod evidenčním číslem MK ČR E 14400 • Inzerci přijímá: Obecní úřad PSČ 696 34 Uhřice, tel. 518 631 630
Tisk: Obec Uhřice • Sazba: František Majer - http://fm.ic.cz, tel. 608 406 680

Zpravodaj Uhřic

www.uhrice.cz ■ e-mail: starosta@uhrice.cz

Pečeť obce z roku 1764

Vydává zastupitelstvo obce	číslo 3	ročník IX	vyšlo 30. 9. 2011
Koupaliště strana 3	Slovácký rok strana 4	Hasičské soustředění strana 5	Školní rok strana 6

STAROSTA: Přejeme si, aby došlo ke spravedlivému přerozdělení daní

Vážení občané,

Stručně bych se zmínil o chystané novele rozpočtového určení daní, kdy by mohl konečně nastat zlom v současném systému informovat Vás o činnosti v obci, ale navážu na neméně důležité téma, které se přímo týká každého z nás.

Občané od 500 do 10000 obyvatel.

Rozdíl mezi Prahou s největším příjmem na obyvatele a obcemi s nejmenšími příjmy je 4,17 x větší ve prospěch Prahy. Nový návrh z ministerstva financí se

tento rozdíl snaží upravit na evropský standart, kde v žádných vyspělých zemích není tento rozdíl mezi hlavním městem a nejmenší obcí větší jak trojnásobek. Počítá ale s variantou, že největším městům ubere

pokračování na str. 2

Na kolečkách se rozdávaly sladkosti

Jako každý rok, tak i letos byl v Uhřicích pro děti naplánován Dětský den a to formou soutěží „Kolečkiády“. Je to soutěž na všem, co má kolečka. První termín na den dětí nám nevyšel. Ten den od rána pršelo a všude bylo mokro. Na druhý termín na začátku školního roku nám počasí přálo, nebe bylo bez mráčků a sluníčko hrálo.

- Vítězové v jednotlivých kategoriích jsou:**
- Koloběžky:**
1. místo - Jan Vaníček
 2. místo - Simona Luskačová
- Odrážedla s pomocí maminek:**
1. místo - Adam Hrubý
 2. místo - Jiří Zíma
 3. místo - Eliška Žalkovská
- Odrážedla bez pomoci:**
1. místo - Aleš Bělohoubek
 2. místo - Filip Luskač
- Kola mladší kategorie:**
1. místo - Michael Malík
 2. místo - Blanka Bělohoubková
 3. místo - Klára Hrubá

Kola starší kategorie:

1. místo - Jarek Buršík
2. místo - Daniel Hroudný
3. místo - Sylvie Pěničková

Kolečkové brusle ml. kategorie:

1. místo - Pavel Urban
2. místo - Tereza Pěničková
3. místo - Anne-Mary Urbanová

Kolečkové brusle st. kategorie:

1. místo - Petr Kramář
2. místo - Jitka Gajárková
3. místo - Barbora Chmelařová

Mezi závody si děti také mohly zasoutěžit ve skoku v pytli, opět pitíčkem či sladkým ovocem. Všechny děti byly za své snahy odměněny. Vítězové si odnášeli medaile, všichni pak diplomy a cenu v podobě sladkého

balíčku.

V tento den bylo krásné počasí, které přímo vybízelo strávit příjemné odpoledne na závodech s dětmi, přesto byla účast velmi malá. O to větší byla radost zúčastněných dětí z velkého množství sladkých odměn a naší odměnou byl jejich úsměv na tvářích.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci dětského dne. Především velký dík patří všem pořadatelům a lidem, kteří nám ochotně pomáhali a bez kterých by se toto příjemné odpoledne nemohlo uskutečnit.

Jana Chmelařová

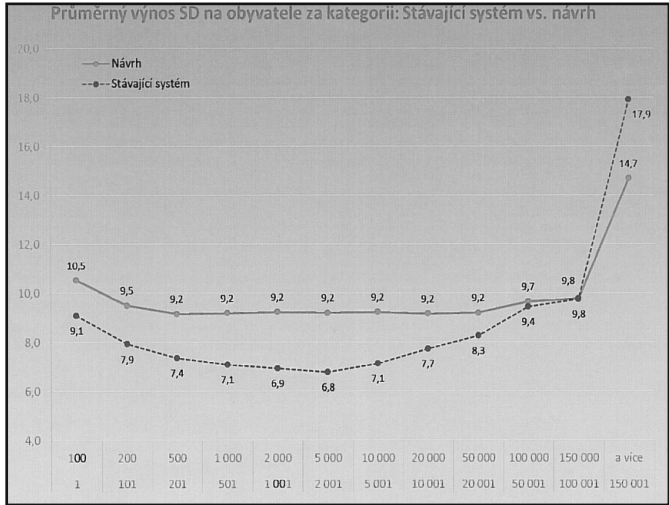
pokračování ze str. 1

a z těchto úspor dorovná dno
křivky grafu. Toto se stává
samozřejmě jablkem sváru, kdy
se chce přidat jednomu na úkor
druhého. Je jisté, že hospodaření
ve městech, která zastávají
funkci kraje, bude odlišné a ná-
ročnější. Tohle nemá v úmyslu
nikdo popírat, je ale diskutabilní,
zda hospodaří dobře, či by mohli
lépe. Z pohledu obcí se každý
veřejný činitel snaží udělat co
nejvíce, aby k přerozdělení roz-
počtového určení daní došlo.
Naše obec zaslala dopis premié-
rovi s nesouhlasným stávajícím
systémem přerozdělování daní
a zároveň figuruje ve svazku
DSO Žďánický les a Politaví,

který písemnou formou taktéž vyjádřil nesouhlas. Teď nezbyvá než pevně věřit, že se k tomu vleklému problému postaví odpovědné osoby čelem a dodrží své volební programy, alespoň v tomto bodu a dojde ke spravedlivějšímu přerozdělení daní.

Petr Tihelka – starosta obce

V grafu chybí hlavní město Praha, kde dosavadní koeficient je 29,6 a v návrhu se počítá s 27,8.

Park Ždánský les - součást našeho životního prostředí

Naše obec leží na úpatí krásného parku - Žďánský les, který byl vždy součástí života obyvatel přilehlých obcí. Poskytoval dříví, lesní plody, houby a zvěř, která byla v těchto lesích hojná a to nejen srnčí a vysoká, ale také drobná. Jak jsme již vzpomněli dříve, patřil Žďánský les do majetku Lichtenštejnů, kdy Maxmilián z Lichtenštejna si vzal v roce 1597 Kateřinu z Boskovic, jednu ze dvou dcer posledního mužského potomka Boskoviců Jana Šembery z Boskovic. Maxmilián z Lichtenštejna se tak stal mimo jiné i majitelem panství Pozoříce a Bučovice.

kován po 2. světové válce. Ohledně zaboru byl spor mezi knížetem Janem II. a Státním pozemkovým úřadem rozhodnut Nejvyšším soudem tak, že majetek liechtenštejnský není vyloučen ze zaboru. Soud odmítl námitky knížete, že jeho rodový majetek představuje přínáležící součást suverénního knížectví Liechtenštejnského a dodal, že i kdyby tomu tak bylo, přesto by se na tyto majetky zaborový zákon vztahoval.

roce 1946 Československo zkonfiskovalo lichtenštejnský majetek, který se nacházel na území Československa, na základě dekretu prezidenta republiky č. 12 ze dne 21. 6. 1945 o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. Stížnost knížete

byla dne 21. listopadu 1945 správním soudem v Bratislavě zamítnuta, kdy souhlasil s názorem žalovaného správního orgánu, že je všeobecně známou skutečností, že kníže je „osobou německé národnosti“ ve smyslu Dekretu č. 12. Konfiskační rozhodnutí se kníže Hans Adam II. pokusil napadnout před soudy Spolkové republiky Německo, avšak byl neúspěšný. Postup německých soudů schválil nakonec rozsudkem ze dne 12. července 2001 i Evropský soud pro lidská práva.

Největší rozmach v hospodaření v lesích nastává v období 19. století. Kniže Jan II., jak to bylo u Lichtenštejnů zvykem, si velice zakládal na lesnictví a chovu zvěře a jeho úpravy v lesích jsou výrazné dodnes. Za Jana II. už neupravené hvozdy náležely minulosti, divoká příroda byla

rozdělena do úseků a oddělení označena vsazenými žulovými označnickými přímo v terénu. Pečlivě se vyměřovaly a zřizovaly lesní cesty, které tvoří dopravní síť pro svoz těžného dřeva dodnes. Les byl potřebný a důležitý pro mnohé obyvatele i naší obce, také obživou a zdrojem přírodních produktů, v zimním období také pracovní příležitostí pro zemědělce a místní rolníky, kteří v období vegetačního klidu tvořili partu dřevorubců při těžbě dřeva pro různé účely v rámci lesních plánů těžby a pěstování porostů. Rolníci s koňmi také svázeli klády na určené skládky u obce, které potom putovaly na vagony do Janova Dvora a dále do cíle svého určení.

Z. Knesl

Život obyvatel a správa obce do zrušení roboty

Patentní císáře Fedinanda V. (1793-1875) z 28. března 1848 byla zrušena roboty. Od začátku 19. století se povinnosti sedláků vůči vrchnosti zmírňovaly. Martin Jandl v Pamětní knize Uhřetína k tomu napsal: „Čtvrťláník byl povinen pracovat zdarma na panském dva dny v týdnu, tedy 104 dny v roce. Musel přitom vykonávat i robotu jetou. Chalupníci pak byli nuceni bez nároku na odměnu dříť pod dohledem drába 26 dnů v roce. Kromě toho se odváděly desátky.“

Podle Rudolfa Hurta (1902-1972) kromě gruntových polí mohli rolníci užívat ještě tzv. svobodné a panské pozemky. V Uhřicích to např. byly parcely z pusté vsi Lhota nebo pole u dvora zvaného Salaš (pravděpodobně se nacházel v Janově dvoře, v trati zvané Slouky). Z nich se ale muselo platit. Robotu na lichtenšteňnském panství údajně nebyla těžká. Nedochovaly se proto ani vzpomínky na drastické donucovací prostředky. Z povinnosti pracovat zadarmo na panském, se bylo možno vykupit; např. pro čtvrtlánka to znamenalo složit 62 zlatých a 42 krejcarů stříbra.

Rok 1848 byl ve znamení revolucí, převratných a někdy až překotných změn; v důsledku komplikovaných poměrů v národnostně pestré habsburské monarchii, byl např. nastolen požadavek na přeměnu císařství v konstituční federativní stát. Události přitom ovlivnily život též v Uhřích; znamenaly konec feudálnímu pořádku. Kromě jiného umožnily svobodně podnikat.

Sídla např. mohla zřizovat národní gardy. Jak bylo uvedeno v úvodu této kapitoly, pro sedláky byl nejdůležitější patent o zrušení roboty za náhradu, a to nejpozději do 31. března 1849. Už na jaře 1848 ale mnozí rolníci

odpírali pracovat zdarma na panském. Kromě toho livilí v šlechtických lesích zvěř a káceli dřevo. Ve středu 31. května 1848 zahájil v Brně činnost nový zemský sněm Moravského markrabství; pro většinu volených poslanců z venkova se označoval jako selský. V červenci 1848 začal ve Vídni působit ústavodárný říšský sněm; většina zákonodárců ale začátkem října toho roku hlavní město opustila, neboť v něm vypukla revoluce. Na pomoc povstání odjelo 10. října do metropole mocnářství na 600 osob z Brna; byli to většinou členové národní gardy a studentské legie. V sobotu 14. října uprchl z Vídně do Olomouce i císař Ferdinand V. (1793-1875); uchýlil se do pevnosti. Už 26. prosince 1848 ho na trůně vystřídal jeho synovec František Josef I. (1830-1916).

Po roce 1848 byly též zrušeny tzv. vrchnostenské soudy. Těm byl poddaný vydán na milost a nemilost, protože panstvo bylo žalobcem, soudcem i vykonavatelem trestu. Proti rozsudku nebylo prakticky odvolání.

Po vydání provizorního trestního řádu 17. ledna 1850 mělo být řízení veřejné a ústní. Soudcové byli povinni rozhodovat nezávisle, na základě předložených důkazů. Obžalobu začalo zastupovat státní náadvladnictví.

K změnám postupně docházelo i ve správě obcí. Např. právo majitele panství vůči poddaným, zajišťoval rychtář; purkmistr byl volen. Ovšem za souhlasu vrchnosti. Zastával takřka všechny pozice obce ve vztahu k panstvu. Martin Jandl zanechal vzpomínku na to, jaké bylo jeho postavení. „Když se sousedům purkmistr nelíbil, vytáhli ho od obecního stolu ven. Pak si šli stěžovat k panu

nový purkmistr," napsal v Pamětní knize.

Podle něho se větší vážnosti než purkmistr, těšil rychtář. Byl ustanoven vrchností. Sepisoval robotu, vybíral desátky a další dávky. Představený obce měl navíc omezené možnosti, protože se o důležitých věcech rozhodovalo ve valné hromadě. Byla svolávána skoro každou druhou neděli. Obstarali to konšelé. Obcházeli každý po jedné straně vesnici. Lískovkou bušili na dveře a rozkazovali: Do hromady!

Jak Jandl uvedl, zpočátku se shromáždění konala venku, později v hospodě. Platil pro ně přísný zasedací pořádek: Úřadi, myšleno představitelé obce, seděli ve světničce, sousedé u tabule, tedy velkého dubového stolu. Chalupníci pak u obyčejného, ale stranou. Podruzi jenom na lavici podél stěn. Jednalo se o tom, zda je býk dobrý ke krávm, zůstane-li pastýř ve službě, co s hotařem a starým hlásným, tedy ponocným.

Na valných hromadách se těž
přijímali noví sousedé. Metoděj
Čičátka v kronice Uhřev, v níž se
snažil podchytit i minulost obce,
zaznamenal: „Bývalo na nich
veselo. Pokaždě se nějaká zá-
minka pro pitku našla. Byla ale
pouze pro vybrané. Verejně se
křičelo: Chalupníci ven! Pítí je
jenom pro sousedy. Navíc ne-
směl nikdo chalupníkovi ani při-
pít. Pokud pravidlo porušil,
musel zaplatit tolik vína, kolik
bylo naraženo. Když např. zdědil
syn nebo dcera grunt, zaplatil
půl vědra vína. Pokud koupil
nebo směn il čtvrtlín, byl povinen
dát vědro. Přespolní, když koupil
grunt, dal dvě vědra, tzv.
přijáté.”

polní krádeži, zaplatil tolik
vina, kolik hromada ustanovila.
„Pukrmistři, rychtáři, konšelé,
fojtíká a obecní písař nechyběli
na žádných námluvách a sva-
tebních veselkách. Šenkýři
i pastýři byli povinni každý rok
vystrojit úřadům skvostnou
večeř; vina při ní musel být
dostatek,“ upřesnil v Pamětní
knize Uhřic Martin Jandl.

Poznamenal, že shromáždění byla svolávána i za prvního starosty Martina Kučery. Ten zastával úřad svědomitě, v čele obce stál jedenáct let, od roku 1850 do roku 1861. Měl ale rád společnost. Konaly se proto řád hromady, na nich se dodržovaly staré zvyky. Někdy se přidaly peníze na pití i z obecní pokladny.

Od roku 1800 do poloviny století se v Uhřích vystřídal 12 purkmistrů a stejný počet rychtářů. Někteří byli jmenováni a voleni opakovaně, případně přestali být purkmistrem a stali se rychtářem nebo obráncem.

Za každého purkmistra a rychtáře došlo k jistým změnám. Některé byly bezvýznamné, života obyvatel se skoro nedotkla. Jiné lidé zaznamenali. Významné počiny je na místě prezentovat, protože na základě nich lze těž postihnout vývoj v Uhřicích. Např. za **Ignáce Štrešťača** (purkmistr 1809-1822) doznávala francouzská válka. On sám byl negramotný, přesto se zasadil, aby v **roce 1821 byl zakoupen dům číslo 2, kde začal žáky vyučovat preceptor z Dambořic. Za purkmistra Klečky (1823-1833) byla uprostřed obce (na místě hostince U Míholů) postavena škola.** Začalo se v ní učit v roce 1827, a to až do roku 1887.

Z příběhů Oldřicha Bílovského

Sportovní klub Uhřetitz
ve spolupráci s obcí Uhřetitz

pořádá dne **12. a 13. listopadu 2011**

Martinské hody

Program - sobota:

10:00 stavění máje

12:00 – 18:00 zvaní na hody

20:00 taneční zábava

neděle:

10:00 průvod ke kostelu

10:30 mše svatá

14:00 – 17:00 zvaní na hody

17:00 dětské hody

20:00 taneční zábava

Po oba dny hraje DH

VLKOŠÁCI

SRDEČNĚ ZVE SK UHŘETITZ, STÁRKY A STÁRCI.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Zarážení hory má kořeny ve středověku

Tato dávná tradice má kořeny ve středověku, neboť vychází ze starého horenského práva a promítá se do ní i zbožnost našich předků. V podstatě jde o to ochránit zvlášť hrozny ve vinicích až do vinobraní, a to jak právními prostředky, tak i modlitbou k patronům vinice. Tím, že slavnost probíhá na mnoha místech jižní Moravy, v každé obci se setkáte s trochu odlišným průběhem. Ale základ je vždy stejný.

Obřad, při němž se „zarážala hora viničná“, zamezoval vstup

do vinohradu všem, kteří tam neměli co pohledávat. V historii jsou dochovány případy, kdy porušení tohoto zákazu bylo tvrdě tělesně trestáno – např. za vstup do cizího vinohradu utětí nohy, za utržení hroznů utětí ruky, až po trest nejvyšší. Do vinohradu směl pouze jeho majitel a tzv. hotaři, kteří hlídali vinice před zloději a nálety špačků. Výjimku tvořili nemocní lidé a těhotné ženy, kteří si pro občerstvení v horkém dni směly utrhnout tři hrozny, případně o ně vináře požádat.

(red)

Prvňáčci byli přivítáni už na schodech

Nový školní rok 2011/12 byl slavnostně zahájen dne 1. září 2011. V uvedený den zahájila provoz i mateřská škola. Prvňáčci byli přivítáni už na schodech, kde je čekali ostatní školáci. Zahájení provedla ředitelka školy Marcela Procházková. Přítomen byl starosta obce Petr Tihelka, který prvňáčkům předal dárky. Zahájení se zúčastnili také rodiče.

Organizace školy je v letošním školním roce stejná jako vloni:

I. třída (1. a 2. ročník), celkem 9 dětí - třídní učitelka Marcela Procházková

II. třída (3. a 4. ročník), celkem 9 dětí - třídní učitel David Filipi (paní učitelka Andrea Medřická se připravuje na mateřské povinnosti)

Základní školu navštěvuje v letošním školním roce 18 žáků. Je to sice více než v loňském roce, ale bohužel stále ještě méně, než se stanovený normativ pro naši školu. Ředitelství

školy požádalo zastupitelstvo obce o výjimku z počtu žáků, které bylo vyhověno.

Mateřskou školu navštěvuje celkem 23 dětí a starají se o ně paní učitelky Ivana Tlapáková a Petra Bajerová. Provoz na žádost rodičů zůstává stejný jako v loňském roce a je každý pracovní den od 6.30 do 16.30 hodin. Počet dětí mateřské školy je také nižší (sice jen o jedno dítě) než je stanovený normativ, proto ředitelství školy požádalo obec o výjimku z počtu dětí,

kteří bylo také vyhověno.

V družině působí paní vychovatelka Iva Krakovičová, zastupuje paní Naděždu Vodičkovou, která čerpá rodičovskou dovolenou.

Mezi provozními pracovníky nedošlo k žádné změně. Úklid a provoz školy má na starost paní Marcela Šmerdová, kuchyň a jídelnu paní Anna Tumová a obědy nám vaří paní kuchařky Jarmila Černá a Věra Burýšková.

Mgr. Marcela Procházková

Co čeká děti v letošním školním roce?

Dětem ZŠ budou nabídnuty 4 zájmové kroužky. Keramiku povede Naděžda Vodičková, sportovní kroužek a kroužek anglického jazyka David Filipi a dramatický kroužek Iva Krakovičová. Bude vyučován nepovinný předmět náboženství. Přípraveny jsou i dílny pro maminky.

V letošním roce se snažíme o malou oslavu každých narozenin. Oslavenec si svůj den užívá - chodí celý den s medailí DNES MÁM NAROZENINY a má ten den určitá privilegia - jde první na oběd, nedostane špatnou známku (i kdyby si ji třeba zasloužil), nebude zkoušený, pokud nebude sám chtít. Dítě z MŠ jde první na vycházce a podobně. Na konci měsíce oslavíme všechny narozeniny daného měsíce společně - zapíváme, popřejeme, oslavenci dostanou malý dáreček a samozřejmě si připijeme „rychlými špunty“.

Každý měsíc proběhne poslední pátek v měsíci „tzv. barevný den“. Děti i zaměstnanci přijdou ten den v dané barvě. 30. září budeme všichni pruhovaní, 21.

října oranžoví, 25. listopadu hnědí a 16. prosince bílí. Děti jsou rozděleny na 4 týmy a budeme se snažit, aby každý tým přišel v ten den do školy v dané barvě a nepokazil to ostatním.

A co už jsme v tomto školním roce ve škole stihli? Byli jsme stavět v lese skřítkům domečky. Uvedený den byl zaměřen na ochranu přírody, poznávání stromů a pod.

Ti menší (školka a 1. a 2. třída) byli v divadle Radost v Brně na kouzelné pohádce Míček Flíček.

15. září byly pro děti připraveny 2. olympijské hry - za to patří dík paní Radce Mokré, Katce Hrubé a dalším maminkám. Na dětech byla vidět radost z pohybu a velká bojovnost a soutěživost. Odnášely si kromě úsměvu také medaile a upomínkové listy. Maminky koupily dětem i šampusy a cukrovinky.

Co plánujeme v nejbližší době? Pouštění draků, výstavku výrobků z dýny před školou a lampio-

nový průvod - když nám bude přát počasí, tak 17. října v 18 hodin. Zapojíme se do mezinárodní spolupráce s partnerskou školou na Slovensku - projekt Záložka do knihy spojuje školy. Navštívíme místní knihovnu. V podzimních a jarních měsících uspořádáme sběr papíru a po celý rok budeme sbírat pomerančovou a citronovou kůru.

Každý týden se uskutečňuje v budově školy cvičení jógy pro dospělé. Cvičení vede Lucie Koňářková z Násedlovic. Pokračujeme ve vaření pro cizí strávníky a ve spolupráci s obcí zajišťujeme i rozvoz obědů.

Během prázdnin se nám podařila vyměnit druhá část oken na školní budově (takže už máme vyměněná okna v celé budově), byla provedena oprava školní zahrady (demolice stávajících hospodářských budov, terénní úpravy, izolace a nové oplocení) a byl vybudován nový zahradní domek a pergola nad pískoviště. Část budovy je nově vymalovaná a během léta se provedly různé opravy - např. výměna dveří do třídy a oprava podlahových

krytin.

Školní jídelna byla v provozu téměř celé prázdniny, s výjimkou několika dnů, kdy byla vyměněna okna, vymalována a proveden hlavní úklid. Mateřská škola byla na žádost rodičů o prázdninách také v provozu do 22. července.

V letošním roce se nám podařila získat dotace z fondů EU - „EU peníze školám“ - zatím jsme zakoupili do obou tříd interaktivní tabule, dva notebooky, externí disk a proškolili pedagogy v několika oblastech.

Snad je za námi naše práce a úsilí vidět. Pro všechny zaměstnance školy je největší odměnou úsměv dětí a samozřejmě i jejich rodičů. Já bych jim za jejich snahu a pomoc škole také chtěla poděkovat.

Plánů máme hodně....uvidíme, na co nám budou stačit síly a co se nám podaří.

Mgr. Marcela Procházková

Koupališti neprálo deštivé léto

V letošní sezóně navštívilo náš aquapark celkem 12099 osob. Z toho 6344 dospělých, 4410 dětí a 1345 návštěvníků přišlo za zlevněné vstupné po 18. hodině.

Návštěvnost byla asi o 2000 lidí nižší oproti loňskému roku. To hlavně z důvodu nepříznivých klimatických podmínek. Ze 75 možných dnů bylo vhodných ke koupání pouze 43. Podle meteorologů bylo letošní léto nejchladnější a nejdeštivější od roku

1997. Průměrnou teplotou 15,8 stupně bylo teplotně podprůměrné a se 146 milimetry srážek nadprůměrné. Srážek bylo dvakrát více než v předešlých letech.

O bezpečnost koupajících se starali 4 plavčíci a to: Jitka Medunová, Marie Plašková, Lenka Strmisková a Marcel Fasoara. Vstupné vybírala Ludmila Aufová.

(red)

V říjnu proběhne sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu

Ve středu 19. a ve čtvrtek 20. října se uskuteční v naší obci sběr velkoobjemového odpadu. V sobotu 22. října pak bude následovat sběr nebezpečného odpadu. Kontejnery na velkoobjemový odpad budou přistaveny na parkovišti u Kamenského a u školy, nebezpečný odpad bude firma Ekor s.r.o. Kyjov odebírat od 9.00 do 11.00 hodin na parkovišti u školy.

Mezi nejčastější druhy nebezpečného odpadu patří: léky, akumulátory, postřiky na ochranu rostlin, barvy, lepidla, oleje a nádoby jimi znečištěné apod. Dále pak zde můžeme uložit elektrozařízení jako jsou například televizory, rádia, mikrovlnné trouby, ledničky, světelné zdroje (zářivky, výbojky), galvanické články. Velkoobjemový odpad je takový odpad, který se nevejde do kontejnerů, ale zároveň nepatří do nebezpečného odpadu např. zařízení domácnosti - nábytek, koberce, matrace apod.

V současné době problém odpadů narostl především v důsledku nadměrného používání umělých hmot a obalových materiálů. Navíc je většina obalových

materiálů vyráběna z neobnovitelných surovin (ropy) a recyklací tyto zdroje setřímé. Za účelem recyklování těchto materiálů byla v naší obci zřízena čtyři sběrná hnízda kontejnerů a to: u čp. 138 (Trumpšovského), u samoobsluhy, u čp. 72 (Gerspitzového) a v Janovém Dvoře. Jsou zde kontejnery na uložení papíru, kde patří noviny, časopisy, staré knihy bez vazby, kartony, lepenka, kancelářský papír, sešity apod. Nepatří sem voskovaný papír, kopírovací papír, použité hygienické potřeby, dětské plenkové kalhotky. Kontejnery na sklo kde patří láhve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střepy, tabulkové sklo (patří do barevného skla), nepatří sem keramika, porcelán, autosklo, drátěné sklo, zrcadla. Použitý skleněný obal je možné do posledního skleněného střepu znovu využít pro výrobu nového, a to nesčetněkrát. Při tavení starého skla je navíc nižší spotřeba energie než u prvovýroby (tavení vstupních sklářských surovin). A v neposlední řadě se zde nachází kontejnery na uložení plastů, které jsou snad nejvíce využívány. Do těchto kontejnerů patří obaly od

čisticích prostředků, kosmetiky a potravin, PETky, různé misky, kelímky, sáčky od mléka, igelit, polystyren. V současné době sem patří také nápojové kartony, tzv. tetrapaky od džusů, mléka apod. Nepatří sem novodurové trubky, linolea, molitan, obaly od nebezpečných látek (motorových olejů, chemikálií, barev apod.). Na těchto tzv. sběrných hnízdech dochází často k ukládání odpadů mimo kontejnery a tím dochází ke znečišťování okolí různými odpady, které vítr rozfouká po okolí. Pokud zde již budete ukládat odpad určený k recyklaci, který se do kontej-

neru nevejde, uložte tento do pytlů, svažte nebo nějakým vhodným způsobem uložte tak, aby zde nedocházelo ke znečišťování. Podotýkáme, že se musí jednat pouze o odpad výše popsany, určený k recyklaci. Zároveň upozorňujeme, že plast se vyváží v pondělí a papír ve středu, proto pokud odpad budete ukládat mimo kontejner, tak prosíme o uložení těsně před vývozem. Doufáme, že dodržováním těchto maličkostí se podaří kolem sběrných hnízd udržovat pořádek.

(red)

Slovácký rok v Kyjově

Slovácký rok je národopisná slavnost pořádaná v Kyjově od r. 1921. Poprvé byl uspořádán na počest 50. výročí založení místního Sokola. První rok se nesl v duchu sokolských oslav. Pro příznivé ohlasy byl Slovácký rok opakován hned v červnu 1922, pak v r. 1927, 1928 a v červnu 1931. Další slavnosti byly plánovány na rok 1939, ovšem kvůli nepřiznivě politické situaci byly nakonec zrušeny. Po pětadvaceti letech přestávce se Slovácký rok znovu konal v červnu 1956, 1961 a 1971. V tomto roce bylo rozhodnuto o pořádání slováckého roku pravidelně každé čtyři roky.

Na rozdíl od jiných tradičních folklorních slavností v okolí Slovácký rok nevychází z žádné náboženské tradice nebo svátku patrona obce. Členové Sokola a Národních jednot chtěli původně ukázat všechny místní lidové zvyky tak, jak probíhají během celého roku na Slovácku a probudit zájem o slovácké kroje, které se tehdy už značně vytrácely z běžného života. Slovácký rok je impulsem, aby se na Slovácku udržovaly tradice. Festival je zajímavý tím, že vychází z jednoho místa. Je to festival Kyjovského Dolňácka – je to vysloveně regionální festival bez účastníků z jiných regionů. A právě pro svoji krojovou, písňovou i taneční bohatost je možné v Kyjově vytvářet vlastní festival.

Královské město Kyjov letos již po osmnácté otevřelo své brány a přivítalo na nejstarším regionálním folklorním festivalu tisíce hostů. V pátek postavila chasa z Bukovan na náměstí máj

a večerní pořad vyvrcholil Setkáním mladých cimbálových muzik a Klenotnicí lidových písní a jejich nositelů.

Sobotní program nabídl přehlídku svatebních krojů a rekonstrukci typického vracovského kroje. Odpoledne vyvrcholil program krojovaným průvodem zástupců obcí Kyjovska a Žďárnicka. Téměř dvouhodinový průvod sledovalo množství lidí po trase, která vedla od vlakového nádraží přes celou Komenského ulici až na náměstí, kde se zástupci jednotlivých obcí prezentovali zpěvem, tancem a byli doprovázeni vyprávěním o své obci.

Stejně jako před čtyřmi lety, se naše obec zúčastnila sobotního krojovaného průvodu. Celkem nás bylo 34. V čele průvodu s námi letos šel náš starosta, p. Petr Tihelka. Všichni jsme ocenili, že představitel naší obce nás tímto způsobem podpořil a dokonce i v kroji. Spolu s ním šel Jakub Pěničik, který nesl označení obce Uhřice.

Obecní prapor letos nesl Marek Čumba, který spolu s Anetou Plachou jeli na koních a oba byli také v kroji. Slavili s koňmi velký úspěch - často se v čele naší obce ozývalo tleskání diváků, kterým se „předvádění“ koní líbilo.

Mezi prvními v našem průvodu byla krojovaná mládež oblečená jako stárky a stárky: Lukáš Gajárek a Marie Gajárková, Jan Chmelař a Jana Rapantová, Michal Tesařík a Marie Plašková, Ivo Živný a Veronika Trávníčková, Petr Tihelka, Hana Berková

a Jitka Medunová.

Za nimi šly v kroji děti: Tereza Pěničiková, Pavel Urban, Anne-Mary Urbanová, Barbora Chmelařová a Jitka Gajárková. Za dětmi šly v průvodu manželské páry, ženy byly oblečeny v českém kroji a muži ve svérázu: manželé Lukáš a Šárka Tesaříkovi, Jiří a Hana Malíkovi, Jaroslav a Zuzana Kovaříkovi se svým synem Michalem. Doprovázeli je Ondřej Tesařík se svým synem Ondřejem a Tomáš Hořava.

Mezi posledními šly v průvodu další manželské páry: manželé Jan a Michaela Pěničikovi, Pavel a Miroslava Urbanovi a Miroslav a Jana Chmelařovi, spolu s nimi šly také Otýlie Berková, Ludmila Kramářová a Blanka Medunová. Muži vezli nazdobený hodový vozík s vínem, které jsme cestou popíjeli na osvěžení a na zdraví jsme si připíjeli i s přihlížejícími diváky. Víno ve vozíku strážil Martin Pěničik.

Tato skupina měla oblečené nové kroje, které měly na Slováckém roku vlastně premiéru. Nové kroje jsme si šily sami. Tomu, jak by měly kroje vypadat, jsme věnovaly spoustu času. Již na počátku roku jsme začaly zjišťovat, jaký oděv se u nás v dřívějších dobách nosil a jestli se u nás nedochovaly součásti starých krojů. Navštěvovaly jsme naše spoluobčany a sháněly všechno, co by nám v naší práci pomohlo - součásti oděvu, fotky. Čerpaly jsme také z informací získaných na besedě v Kloboukách u Brna se zástupci muzea v Hustopečích. Asi nejsilnějším impulsem pro podobu nových krojů byla návštěva muzea

v Žarošicích, kde mají dochované staré kordule ženské i mužské a v neposlední řadě nám hodně pomohlo besedování s paní Zdenou Poláčkovou v Archlebově, která má k dispozici staré krojové součásti, mnoho fotek a hlavně vzpomínky, jak dřív kroj v naší oblasti vypadal.

Po celou dobu průvodu jsme si zvesela prozpěvovali lidové písničky, které jsme si procvičili při našich schůzkách na hřišti. Jenom nám chyběl hudební doprovod – to musíme do dalšího konání Slováckého roku napravit. Hrál se a tancovalo nejen v průvodu, ale i po jeho skončení v centru města. Nádherná přehlídka krojovaných byla umocněna úsměvy a vyjádřenou radostí ze života.

Třídenní národopisná slavnost vyvrcholila v neděli dopoledne Jízdou králů v provedení chasy ze Skoronic.

Všem, kteří se zúčastnili krojovaného průvodu, jménem Obce Uhřice mnohokrát děkujeme.

V současné době, kdy upadá zájem obecně o nošení krojů a o udržování lidových tradic, si opravdu ceníme jejich účasti a hrdě reprezentace uhřických krojů. Já osobně věřím, že do příštího Slováckého roku, se k nám přidají další mladí, ale i starší, kteří si s radostí obléknou kroj a zvesela vykoučí do průvodu, který bude ještě početnější a krásnější než ten letošní.

Blanka Medunová

Starší žáci zvítězili na letním hasičském soustředění

Již poosmé jsme se vydali na letní hasičské soustředění. Opět jsme společně s mladými hasiči z Dambořic, Žarošic a Násedlovic strávili část prázdnin v obci Celné-Těchonín v Orlických horách.

Slunečný týden od 14. do 21. srpna měl předem nachystaný program. V 7 hodin byl budiček, následovala rozcvička, hygiena, snídaně, úklid a dopolední program. Poté jsme měli připravený oběd, po kterém nastal polední klid a odpolední program. Většinu času jsme věnovali nácviku hasičských disciplín v pěkném hasičském areálu v nedalekém Mladkově. Trénovali jsme štafetu 4x60 metrů, štafetu požárních dvojic, požární útok a závod požárnícké všestrannosti.

hlídka organizovaná pro širokou veřejnost uskutečnila v prostoru pěchotního srubu K-S 14 U CIHELNY, od níž je odvozený název vzpomínkové akce.

Večerní program vyplnila celotáborová hra s názvem „Hry bez hranic“, táborák a poslední večer i stezka odvahy.

Lukáš Tesařík

Čtrnáctého srpna se na tábor vyjelo, Orlické hory se nám shlédnout zachtělo.

Uhřice jsme na týden opustili, na tábor jsme šťastně dorazili. Dostali jsme trička firmy SIGA, byli jsme jak fotbalová liga.

V řece jsme si zaplavali, potom na závody trénovali. Běhali jsem ze všech sil, chtěli jsme tam být ještě dýl.

Vedoucí uzavřeli sázku, že si oholí pár vlásků.

Pár vlásků to nebylo, ale všem se to líbilo.

Stezku odvahy jsme všichni podstoupili, a o své zážitky jsme se s druhými podělili.

Branný závod jsme běželi, a trochu jsme se zdrželi.

Na vojenskou akci jsme jeli, ze zbraní jsme si zastřílet chtěli.

V sobotu jsme útok běželi, odpoledne jsme jen leželi.

Lásku k hasiču jsme projevili, vedoucí nás za to ocenili.

Starší žáci první místo obsadili a na vítězné lavičce se usadili.

(báseň charakterizující průběh letního hasičského soustředění složili starší žáci z Uhřic.)

